

de kan komme i god kontakt med hinanden, og så de kan få et godt forhold til klassen og til læreren og til skolen.

Vi lægger vægt på, at begrebet skolerejser eksisterer. Vi lægger vægt på, at vi stadig væk har lejrskoler, og at vi på anden måde viser børnene og de unge den verden, der er udenfor. Men det kan ikke være acceptabelt, at der er børn og unge, der undrages fra at deltage i de her rejser og lejrskoler osv. på grund af økonomiske forhold. Og folks økonomi er meget forskellig. F.eks. er der den enlige forsørger med tre børn, der alle sammen går i folkeskolen, plus et par børn i daginstitution – det er meget moderne med mange børn for tiden – og jeg har i hvert fald i min tid i folkeskolen oplevet, at der skal ekstremt lidt til for at slå en anspændt økonomi i stykker.

Derfor skal vi fastholde, at folkeskolen skal være et gratis sted at være, men samtidig fastholde, at folkeskolen skal kunne udvikle sig.

Der er mange forskellige andre måder, man kan sikre skolerejser eller lejrskoleophold eller andet på. F.eks. kan den måde, man arrangerer sig med pengene på, være et led i en pædagogisk proces, og man kan lave teaterforestillinger eller andespil, eller hvad ved jeg, og det kan så være det, der finansierer rejsen, hvis man ikke kan hive pengene ud af kommunalbestyrelsen.

Der er altså mange andre muligheder, men det kan ikke være rigtigt, at der er børn, der ikke kan deltage i de forskellige tilbud, som folkeskolen giver, fordi forældrene ikke har råd eller ikke mener, at det er det, de skal bruge pengene til.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Vi er jo ikke helt enige, vil jeg sige til fru Anne Bastrup.

Jeg startede med at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke synes, at gratisprincippet i den offentlige sektor er skæppegodt, og at vi finder en mindre egenbetaling til udflugter naturlig – sådan som det var i de gode gamle dage, havde jeg nær sagt, hvor man ikke rejste langt ud i verden i mange dage og det var meget dyrt – men når det kommer til de dyre udlandsrejser, må vi sige fra.

At der kan være en mindre betaling for mad og drikke og måske ophold, når man er med en københavnsk skole ved Dybbøl Mølle eller måske nede ved Dannevirke – for nu at udvide indlandsrejserne til også at omfatte det gamle

Danmark – er en naturlig ting, men de kostbare udlandsrejser vil jeg sætte spørgsmålstegn ved. Er det egentlig noget, der overhovedet burde foregå i folkeskoleregi, i hvert fald hvis det er folkeskolens første ni klasser?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil indrømme, at jeg også blev helt forskrækket!

Og så skylder jeg også lige at fortælle til sidst, at SF jo desværre ikke kan stemme for beslutningsforslaget, for vi er altså et af folkeskoleforligspartierne. Og tilsyneladende til forskel fra Venstre fastholder vi, at vi er med i et folkeskoleforlig, som vi vil arbejde for, og jeg så meget gerne, at også Enhedslisten kom ind i forliget, men det kan vi jo snakke om. Hvis Venstre går, er dørene måske åbne for Enhedslisten.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke er til stede, skal jeg læse følgende synspunkter op:

Folkeskolen er for alle. Den skal sikre, at alle børn i Danmark har lige adgang til uddannelse. Det skal der ikke sættes spørgsmålstegn ved.

Men ét er, at skolen skal være gratis for alle elever som princip; noget andet er, om man vil tillade, at forældrene kan afkræves penge som bidrag til enkeltaktiviteter som f.eks. skoleudflugter og lejrskoler.

Efter debatten her i dag ser det ud til, at der også er brug for en afgrænsning mellem skolerejser og lejrskoler og så ferierejser. I hvert fald skulle de få ferierejser nødig være med til at skævvride debatten.

Men man kan godt pille ved det fundamentale i gratisprincippet og alligevel fastholde det. For sagen er, at hvis vi tillader en vis form for fleksibilitet, vil det i visse situationer kunne give en bedre og mere inspirerende undervisning.

Det kan vi som udgangspunkt ikke se noget forkert i, så længe en sådan ordning forvaltes med omhu.

Det skal bl.a. sikres, at en eventuel forældrebetaling kun bliver aktuel få gange for den enkelte skoleelev i løbet af folkeskolen, og som udgangspunkt kunne vi jo f.eks. sige, at den skal svare til udgifterne til elevernes forplejning.